

www.dalekovod.hr, Ulica Marijana Čavića 4, Zagreb
(MBS) 080010093,(EUID) HRSR.080010093, (OIB) 47911242222
Zagreb, 14. ožujak 2022.

HRVATSKA AGENCIJA ZA NADZOR
FINANCIJSKIH USLUGA
Zagreb, Franje Račkog 6
ZAGREBAČKA BURZA d.d.
Zagreb, Ivana Lučića 2a
OTS HINA

Presuda i rješenje Visokog Trgovačkog suda u Zagrebu

Dalekovod, d.d. (nadalje: Društvo), kao tužitelj, obavještava javnost da je 14. ožujka 2022. godine primilo Presudu i Rješenje Visokog Trgovačkog suda Republike Hrvatske, u predmetu koji se vodi pod poslovnim brojem: 78 Pž-4194/2021-3, od 14. veljače 2022. godine, odlučujući o žalbi tuženika, Podravska banka d.d. protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj P-770/206 od 12. srpnja 2021. godine.

Presudu i Rješenje Visokog Trgovačkog suda u Zagrebu Društvo objavljuje u nastavku ove objave.

DALEKOVOD D.D.

Tel: +385 1 2459 708; +385 1 24 11 111

e-mail: glasnogovornik@dalekovod.hr

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 78 PŽ-4194/2021-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
I
R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Jagode Crnokrak, predsjednice vijeća, Mladena Šimundića, suca izvjestitelja i Dubravke Matas, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja DALEKOVOD d.d., Zagreb, Ulica M. Čavića 4, OIB 47911242222, kojeg zastupa punomoćnica Ana Valjak, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Madirazza & Partneri, Zagreb, Masarykova 21 i punomoćnik Dražan Crnković, odvjetnik u Zajedničkom odvjetničkom uredu Dražan Crnković & Alen Pešušić iz Zagreba, Vlaška 77, protiv tuženika PODRAVSKA BANKA d.d., Koprivnica, Opatička 3, OIB 97326283154, kojeg zastupa punomoćnik Željko Damjanac, odvjetnik u Požegi, Sv. Florijana 9, te Ratko Žurić, Miroslav Plašćar i odvjetnici iz Odvjetničkog društva Žurić i Partneri d.o.o. Zagreb, Savska cesta 32, radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-770/2016 od 12. srpnja 2021., u sjednici vijeća održanoj 14. veljače 2022.

p r e s u d i o j e

Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-770/2016 od 12. srpnja 2021. u pobijanim točkama I., II. i III. njene izreke i sudi:

Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

„I. Proglašava se nedopuštenom ovrha u ovršnom postupku koja se vodila pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu pod poslovnim brojem Ovrpl-13071/12 između Podravske banke d.d., Opatička 3, Koprivnica, OIB 97326283154 kao ovrhovoditelja i Dalekovoda d.d., Ulica M. Čavića 4, Zagreb, OIB 47911242222 kao ovršenika.

II. Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 53.992.998,82 kn sa zateznim kamatama tekućim od 18. ožujka 2016. do isplate, po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, u roku od 8 dana.

III. Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 506.250,00 kn, te zatezne kamate koje na iznos od: - 5.000,00 kn teku od 24. travnja 2014. do isplate, -

50.000,00 kn teku od 1. svibnja 2014. do isplate, 50.000,00 kn teku od 20. ožujka 2015. do isplate, - 50.000,00 kn teku od 21. ožujka 2015. do isplate, - 50.000,00 kn teku od 4. travnja 2015. do isplate, - 50.000,00 kn teku od 29. svibnja 2015. do isplate, - 150.000,00 kn teku od 5. travnja 2016. do isplate, po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, u roku od 8 dana.“

r i j e š i o j e

I. Odbacuje se kao nedopuštena tuženikova žalba protiv točke I. izreke rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-770/2016 od 12. srpnja 2021.

II. Preinačuje se rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-770/2016 od 12. srpnja 2021. u pobijanoj točki II. njegove izreke i rješava:

Nalaže se tužitelju u roku osam dana platiti tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 482.500,00 kn (četiristoosamdesetdvijetisućpetsto kuna).

Odbija se kao neosnovan tuženikov zahtjev za isplatu troškova parničnog postupka u iznosu od 616.500,00 kn (šestošesnaesttisućpetsto kuna).

Obrazloženje

1. Presudom i rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-770/2016 od 12. srpnja 2021. proglašena je nedopuštenom ovrha koja se vodila pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu pod poslovnim brojem Ovrpl-1307/2012 (točka I. izreke presude), naloženo je tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 53.992.998,82 kn s kamatama od 18. ožujka 2016. do isplate (točka II. izreke presude), naloženo je tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 506.250,00 kn s kamatama (točka III. izreke presude), te je odbijen tužiteljev zahtjev za isplatu iznosa od 6.250,00 kn (točka IV. izreke presude), dopuštena je preinaka tužbenog zahtjeva isticanjem zahtjeva za isplatu 53.999.248,82 kn (točka I. izreke rješenja), naloženo je tuženiku naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 397.525,00 kn s kamatama od 12. srpnja 2021. do isplate (točka II. izreke rješenja), te je odbijen tužiteljev zahtjev za naknadu troška parničnog postupka u iznosu od 625,00 kn s kamatama (točka III. izreke rješenja). Prema mišljenju prvostupanjskog suda, tužitelj nije imao status razlučnog vjerovnika jer je svoje pravo odvojenog namirenja stekao manje od 60 dana prije otvaranja postupka predstečajne nagodbe, zbog čega je ovršni postupak prekinut (čl. 70. st. 3. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi, „Narodne novine“ broj 108/12, 144/12; dalje: ZFPPN). Kako je ovršni postupak nastavljen i proveden, prema odredbi čl. 56. st. 1. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17 i 131/20; dalje: OZ) dopušteno je preinačenje tužbe na način da tuženik traži povrat onoga što je tuženik, kao ovrhovoditelj, neosnovano stekao. Slijedom navedenog, prvostupanjski je sud odlučio kao u izreci presude i rješenja.

2. Protiv točaka I., II. i III. izreke presude te točaka I. i II. izreke rješenja žalbu je podnio tuženik, zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, bitnih povreda odredaba postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. Prvenstveno smatra kako je tužbu trebalo odbaciti, jer je podnesena nakon što je ovrha dovršena pa nakon njenog pravomoćnog dovršenja više nije moguće istu proglašavati nedopuštenom. Nadalje, ukazuje kako je tuženik nedvojbeno bio razlučni vjerovnik, kao i da se u ovom predmetu treba primijeniti ZFPPN objavljen u „Narodnim novinama“ broj 112/12, jer je postupak pokrenut prije izmjene navedenog zakona, koja se na isti ne primjenjuje. Poziva se na odredbe čl. 57., 71. i 80. ZFPPN-a koje reguliraju prava razlučnih vjerovnika te ukazuje kako je odlukama OGZ Zagreb, ŽS Zagreb i VS RH, donesenim u ovršnom postupku, jasno ukazano da se tuženika smatra razlučnim vjerovnikom, te se u ovom postupku ne može odlučivati drugačije. Smatra i kako ne postoje pretpostavke za utvrđenje nedopuštenosti ovrhe, te da postupak predstečajne nagodbe ne utječe na pravo tužitelja kao razlučnog vjerovnika, jer su nadležni sudovi donijeli odluku o nastavku ovršnog postupka, koji je nastavljen, proveden i dovršen. Podredno ukazuje i na to kako prvostupanjski sud nije mogao odlučiti o točki I. zahtjeva na drugi način nego da isti odbaci te kako tuženik nije nepošteni stjecatelj, što neposredno utječe na plaćanje kamate, čak i kada bi zahtjev bio osnovan. Smatra kontradiktornim zaključak prvostupanjskog suda kako je ovršna isprava temeljem koje je određena ovrha izgubila svoju pravnu snagu otvaranjem postupka predstečajne nagodbe u odnosu na zaključak kako otvaranje tog postupka uzrokuje zabranu ispunjenja tražbine. Predlaže odbaciti tužbu, odnosno istu preinačiti, uz naknadu troška zastupanja. U žalbi se poziva na odluke drugih sudova, za koje smatra kako potvrđuju njegove pravne stavove.

3. U odgovoru na žalbu tužitelj osporava navode žalitelja, predlaže žalbu odbiti kao neosnovanu, uz naknadu troškova odgovora na žalbu.

4. Žalba je osnovana.

5. Pobjijana odluka ispitana je u granicama razloga navedenih u žalbi sukladno čl. 365. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92 112/99, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP), pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

6. U odnosu na dio žalbe u kojemu se žalitelj poziva na odluke drugih sudova, ovaj sud ukazuje kako tako donesene odluke, osim snagom pravne argumentacije, ne sprječavaju sud da u drugom predmetu zauzme drukčije pravno shvaćanje. Naime, prilikom odlučivanja o pojedinim pravnim pitanjima svaki je sud prvenstveno vezan Ustavom, zakonom, međunarodnim ugovorima i drugim važećim izvorima prava (čl. 115. st. 3. Ustava Republike Hrvatske „Narodne novine“ broj: 56/90, 135/97, 113/00, 28/01 i 76/10, 85/10 i 5/14). Naravno, kako bi se izbjegla arbitrarnost u odlučivanju, sud je dužan argumentirano obrazložiti razloge svake pojedine odluke, posebno u situaciji kada se njegova odluka razlikuje od ranijih odluka tog ili kojeg drugog suda.

7. Što se tiče tvrdnji žalitelja kako su Općinski građanski sud u Zagrebu, Županijski sud u Zagrebu i Vrhovni sud RH zauzeli stav kako je tuženik razlučni vjerovnik, te da se o tome ne može ponovo odlučivati, ovaj sud ukazuje kako je rješenje kojim je tužitelj upućen u parnicu postalo pravomoćno nakon svih navedenih odluka. Nadalje, valja ukazati kako su odluke na koje se tuženik poziva donesene u okviru ovršnog postupka iz kojega potječe i rješenje o upućivanju u parnicu. Stoga sud u parničnom postupku može ocjenjivati i pitanje da li je tuženik, kao ovrhovoditelj u ovršnom postupku, imao pravni položaj razlučnog vjerovnika, a činjenica da se iz odluka OGS ZG i ŽS Zg može zaključiti kako tuženika kao ovrhovoditelja smatraju razlučnim vjerovnikom sama po sebi nema utjecaja na ovaj predmet.

8. Razlozi zbog kojih je tužitelj upućen u parnicu primjenom odredbe čl. 50. st. 3. OZ-a, umjesto da je o spornim pitanjima odlučeno u ovršnom postupku primjenom čl. 50. st. 4. OZ-a (jer je žalbeni razlog utemeljen na javnoj ispravi) u konkretnom slučaju nisu odlučni upravo iz razloga što je tužitelj pokrenuo postupak temeljem pravomoćnog rješenja o upućivanju u parnicu.

9. Činjenično stanje bitno za donošenje odluke nije sporno između stranaka: tuženik je stekao založno pravo na tražbini tužitelja prema trećim osobama temeljem sudske odluke u ovršnom postupku, ali manje od 60 dana prije otvaranja postupka predstečajne nagodbe (20. prosinca 2012.). Stjecanje založnog prava proizlazi isprava u spisu prema kojima je tuženik sudsko založno pravo stekao dostavom rješenja o ovrši ovršenikovim dužnicima, sukladno čl. 176. i 186. OZ-a, sve to prije otvaranja postupka predstečajne nagodbe. Ovu činjenicu ne spori niti tužitelj, kako je to vidljivo iz njegovog podneska od 24. studenog 2020.

10. Nadalje, nije sporno da je ovršni postupak prekinut radi pokretanja postupka predstečajne nagodbe rješenjem Općinskog građanskog suda od 17. siječnja 2013. O postojanju svog razlučnog prava na tražbinama prema ovršnom rješenju tuženik je obavijestio nagodbenu vijeće, uz izričitu napomenu kako će potraživanje iz obavijesti namiriti odvojeno od postupka predstečajne nagodbe.

11. Isto tako, nije sporno niti da je taj ovršni postupak nastavljen rješenjem od 10. travnja 2014., nakon što je 29. siječnja 2014. pred Trgovačkim sudom u Zagrebu sklopljena predstečajna nagodba. U nastavku ovršnog postupka tuženiku je isplaćena iznos po ranije zaplijenjenim tražbinama te je 17. ožujka 2016. doneseno rješenje o dovršetku ovrhe. Tužba u ovom postupku podnesena je 11. ožujka 2016., dakle prije donošenje rješenje o dovršetku ovrhe. Podneskom od 24. studenog 2020. tužitelj je preinačio tužbeni zahtjev na način da je, osim utvrđenja nedopuštenosti ovrhe, zatražio i vraćanje onoga što je tuženik stekao ovrhom.

12. U odnosu na primjenu materijalnog prava, prvostupanjski sud pravilno ukazuje kako se na pravni odnos između stranaka trebaju primijeniti odredbe Ovršnog zakona iz 2012. („Narodne novine“ broj: 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17 i 131/20; dalje: OZ), jer je ovršni postupka pokrenut nakon 11. listopada 2012., te Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi iz 2012. („Narodne novine“ broj 108/12; dalje: ZFPPN), jer je postupak predstečajne nagodbe nad tužiteljem

otvoren prije stupanja na snagu Uredbe o izmjenama i dopunama ZFPPN, objavljene u „Narodnim novinama“ broj 144/12, odnosno prije 21. prosinca 2012.

13. Ovaj je postupak pokrenut tužbom podnesenom 11. ožujka 2016., prije donošenja rješenja o dovršetku ovrhe, i tom je tužbom tužitelj tražio isključivo proglašenje ovrhe nedopuštenom. Tek kasnijim podneskom od 24. studenog 2020. tužitelj je preinačio tužbu tako da je, uz zahtjev za utvrđenje nedopuštenosti ovrhe, tražio i povrat isplaćenog iznosa, što je sud odobrio točkom I. izreke rješenja, a protiv koje je odluke tuženik podnio žalbu.

14. No, kako protiv rješenja kojim se dopušta preinaka tužbe nije dopuštena posebna žalba (čl. 190. st. 9. ZPP-a), tuženikova žalba protiv točke I. rješenja odbačena je kao nedopuštena, dok je o osnovanosti preinačenog dijela zahtjeva odlučeno presudom.

15. Što se tiče dopuštenosti same preinake, ovaj sud ukazuje kako, u slučaju da se ovrha na temelju rješenja o ovrsi protiv kojega je podnesena žalba iz čl. 52. i 53. st. 1. OZ-a provede prije nego što se glavna rasprava u prvostupanjskom parničnom postupku zaključi, ovršenik može do zaključenja glavne rasprave, i bez pristanka ovrhovoditelja kao tuženika, preinačiti tužbu tako što će zatražiti od suda da ovrhovoditelju naloži da mu vrati ono što je neosnovano stekao ovrhom te da mu naknadi štetu koju je zbog toga pretrpio, uključujući i troškove ovrhe u kojoj je ovrhovoditelj ostvario svoju tražbinu (čl. 56. st. 1. OZ-a). Dakle, u takvim slučajevima tužba se preinačuje na način da se, umjesto nedopuštenosti ovrhe, traži povrat neosnovano stečenog, naknada štete te troškovi ovrhe, a pristanak tuženika na takvu preinaku nije potreban. Iz navedenog je razloga tužitelj imao pravo preinačiti tužbu tijekom ovog postupka.

16. Međutim, tužitelj nije tužbu preinačio na način da je zatražio povrat isplaćenog iznosa, već na način da je ujedno ostao i kod zahtjeva za utvrđenje nedopuštenosti ovrhe. Ovaj sud ukazuje kako je svrha tužbenog zahtjeva kojim se traži utvrđenje nedopuštenosti ovrhe ta da se spriječi provedba ovrhe. U situaciji kada je naveden ovrha već provedena (te doneseno i rješenje o dovršetku ovrhe), za ovakvo utvrđenje tužitelj kao ovršenik više nema pravnog interesa, već se njegov interes ogleda isključivo u zahtjevu za povrat onoga što je ovrhovoditelj stekao ovrhom, te u zahtjevu za naknadu štete, sve sukladno čl. 56. OZ-a.

17. Slijedom navedenog, žalitelj pravilno ukazuje kako je dio tužbenog zahtjeva, kojim tužitelj traži utvrđenje nedopuštenosti ovrhe, prvostupanjski sud trebao odbaciti kao nedopušten, zbog nedostatka pravnog interesa.

18. No, u postupku pred drugostupanjskim sudom taksativno su navedene situacije u kojima drugostupanjski sud može ukinuti presudu i odbaciti tužbu (povrede postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a), a ovaj slučaj ne predstavlja niti jednu od navedenih povreda. Dakle, drugostupanjski sud ne može odbaciti taj dio tužbe zbog nedostatka pravnog interesa, jer je na to ovlašten isključivo prvostupanjski sud.

19. U odnosu na osnovanost tužbenog zahtjeva, iz obrazloženja presude kako svoju odluku prvostupanjski sud temelji na stavu da tuženik nije imao status razlučnog vjerovnika. Ovakvo pravno shvaćanje prvostupanjski sud zasniva prvenstveno na tumačenju odredbe čl. 70. st. 1. i 3. ZFPPN-a prema kojoj je ovršni postupak prekinut rješenjem poslovni broj Ovrpl-13071/12 17. siječnja 2013. (u obrazloženju presude prvostupanjski sud, očitom pogreškom u pisanju, navodi kako je postupak prekinut 17. siječnja 2012.) te na čl. 80. ZFPPN-a. Nadalje, u odnosu na povrat ovršenog iznosa prvostupanjski se sud poziva na odredbu čl. 1111. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08 i 78/15; dalje: ZOO) koja regulira stjecanje bez osnove, a kamatu je dosudio tužitelju od 18. ožujka 2016., kao prvog slijedećeg dana nakon donošenja rješenja o dovršetku ovrhe.

20. Ovakav pravni stav prvostupanjskog suda nije u skladu s ispravama u spisu niti s odredbama materijalnog prava. Naime, s obzirom na to da je tuženik stekao svoje založno pravo sukladno odredbama čl. 176. st. 1., 2. i 3. OZ-a prije otvaranja postupka predstečajne nagodbe, primjenom čl. 56. st. 2. ZFPPN on je u trenutku otvaranja postupka predstečajne nagodbe imao pravni položaj razlučnog vjerovnika.

21. Takav pravni položaj tuženiku daje pravo na odvojeno namirenje, jer ovršne isprave razlučnih vjerovnika ne gube pravnu snagu glede namirenja na predmetu na kojem postoji razlučno pravo (čl. 80. st. 5. OZ-a). Ovaj sud ukazuje kako odredbe ZFPPN-a koji se primjenjuje u ovom slučaju ne poznaju nikakav ekvivalent odredbi čl. 97. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 116/10, 125/12, 133/12 i 45/13; dalje: SZ) koje propisuju prestanak založnih prava stečajnih ovrhom ili osiguranjem stečenih 60 dana prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka ili nakon toga. Jedina pravna posljedica za tako stečena razlučna prava propisana je odredbom čl. 70. st. 3. ZFPPN-a, i odnosi se na prekid postupka za vrijeme trajanja postupka predstečajne nagodbe, kako je i postupio Općinski građanski sud u Zagrebu. S obzirom na to da je u postupku predstečajne nagode nad tužiteljem DALEKOVOD d.d. 29. siječnja 2014. pred Trgovačkim sudom u Zagrebu zaključena predstečajna nagodba pod poslovnim brojem Stpn-365/2013, i prema mišljenju ovog suda ostvarili su se uvjeti za donošenje rješenja o nastavku ovršnog postupka.

22. Odredba čl. 80. st. 4. ZFPPN-a, na koju se poziva prvostupanjski sud, odnosi se na ovršne isprave koje nisu bile prijavljene u postupku predstečajne nagodbe, niti je po njima vođen ovršni postupak u trenutku otvaranja postupka. Ovo je jasno vidljivo iz čl. 80. st. 6. ZFPPN-a, prema kojemu za tražbine iz takvih ovršnih isprava zastara ne teče za vrijeme trajanja predstečajne nagodbe. Nasuprot tome, u odnosu na ovršne isprave za koje je prije otvaranja postupka predstečajne nagodbe bio pokrenut ovršni ili kakav drugi postupak, na pitanje prekida zastare primjenjuju se odredbe čl. 70. ZFPPN-a u vezi s odredbama čl. 241. i 242. ZOO-a, dok je pitanje tražbina razlučnih vjerovnika regulirano i odredbom čl. 80. st. 5. ZFPPN-a.

23. Slijedom navedenog, s obzirom na to da je tuženik imao pravni položaj razlučnog vjerovnika prije otvaranja postupka predstečajne nagodbe nad tužiteljem, a

to svojstvo po zakonu nije izgubio, pobijana je presuda preinačena, i tužbeni zahtjev odbijen kao neosnovan (čl. 373. t. 3. ZPP-a).

24. U odluci o troškovima postupka ovaj je sud primijenio odredbe čl. 154. st. 1. i 2., čl. 155. i čl. 166. ZPP-a, odredbe Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14 i 118/14) kao i Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj: 74/95, 57/96, 137/02, 125/11, 112/12 i 157/13) i Tarifu sudskih pristojbi.

25. Pri tome ovaj sud ukazuje kako se, primjenom čl. 28. i 117. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku, omjer uspjeha u parnici, a samim tim i visina nagrade, određuje prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu. Imajući u vidu kako je tuženikova žalba odbačena samo u odnosu na pitanje dopuštenosti preinake tužbe, kao procesnog pitanja, dok je u odnosu na glavnu stvar tuženik u cijelosti uspio u postupku, tuženiku je dosuđen pripadajući trošak prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu (čl. 154. st. 2. ZPP-a).

26. Primjenom gore navedenih odredbi tuženiku pripada slijedeća naknada troškova:

- sastav odgovora na tužbu u iznosu od 5.000,00 kn (Tbr. 8. t. 1. Tarife),
- sastav podneska od 23. ožujka 2017. u iznosu od 500,00 kn (Tbr. 8. t. 3. Tarife),
- sastav podneska od 29. siječnja 2019. u iznosu od 500,00 kn (Tbr. 8. t. 3. Tarife),
- pripremno ročište 1. rujna 2020. u iznosu od 50.000,00 kn (Tbr. 9. t. 2. Tarife),
- sastav podneska od 2. listopada 2020. u iznosu od 500,00 kn (Tbr. 8. t. 3. Tarife),
- podnesak po preinačenom tužbenom zahtjevu u iznosu od 100.000,00 kn (Tbr. 8. t. 1. Tarife),
- sastav podneska od 21. ožujka 2021. u iznosu od 500,00 kn (Tbr. 8. t. 3. Tarife),
- ročište 31. svibnja 2021. u iznosu od 100.000,00 kn (Tbr. 9. t. 1. Tarife),
- sastav žalbe u iznosu od 125.000,00 kn (Tbr. 10. t. 1. Tarife),
- PDV na trošak 95.500,00 kn,
- pristojba na žalbu 5.000,00 kn

27. Primjenom gore navedenih zakonskih odredbi, tuženiku je dosuđen trošak parničnog postupka u ukupnom iznosu od 482.500,00 kn.

28. Tuženik je odbijen sa zahtjevom za naknadu troškova u iznosu od 616.500,00 kn, što se odnosi na trošak sastava odgovora na tužbu od 6. svibnja 2016. preko iznosa od 5.000,00 kn uvećano za PDV, s obzirom na vrijednost predmeta spora prema prvotno postavljenom zahtjevu. Nadalje, tuženik je odbijen i sa zahtjevom za trošak sastava obrazloženih podnesaka od 23. ožujka 2017., 29. siječnja 2019., 2. listopada 2020. te 21. ožujka 2021. preko iznosa od 500,00 kn uvećano za PDV, jer se ne radi o podnescima iz Tbr. 8. t. 1. Tarife, za koje je predviđena puna naknada.

29. Slijedom navedenog, riješeno je kao u točki II. i III. izreke rješenja.

Zagreb, 14. veljače 2022.

Predsjednica vijeća
Jagoda Crnokrak

Dokument je elektroni ki potpisan:
JAGODA CRNOKRAK

Vrijeme potpisivanja:
04-03-2022
09:34:12

DN:
C=HR
O=VISOKI TRGOVA KI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#130D48523937333439333636353139
L=ZAGREB
S=CRNOKRAK
G=JAGODA
CN=JAGODA CRNOKRAK

Broj zapisa: **eb306-6b96d**

Kontrolni broj: **01a9a-d2aa9-f0a43**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=JAGODA CRNOKRAK, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.